

Chàng già và trẻ

Tác Giả: Nguyễn Thanh Dũng
Thứ Tư: 02 Tháng 2 Năm 2011 08:42

Ngày 14 Tình yêu, mùa của những tình yêu đã cũ, đã phai nhạt, trong đó có cả chàng tôi

Tôi vừa bước chân vào nhà, chàng tôi đã gọi: - Em ơi, có gió cho anh... - Loại cơn gì? Gió mùa Đông lạnh, gió cuối Đông cũng lạnh. Mà loại cơn này ngay vào ngày Valentine, ngày mùa tình yêu, người ta thường bắt gặp cơn này hay đi chơi, còn anh thì ngồi đây ăn uống.

- Dù hay cuối gì cũng là gió lạnh thôi.

Tôi ngao ngán: - Anh thì đừng ngại vì cơn bão mùa, giữa mùa hè trời bắt đầu nóng dần lên mà anh cũng ngày ngày nóng bức khó chịu, mùa Xuân anh không chịu nổi phần hoa thơm sực mũi hít hít, còn mùa Thu gió chuyển mùa hiu hiu, trong khi em mua thuốc đi theo gió đến tận chân mây cuối trời thì anh đã cảm vì lạnh, phải uống vài viên thuốc Tylenol và nằm nhà đắp chăn để ngủ, mua cho mùa Thu một màn ngoài khung cửa.

Chàng già và trẻ

Tác Giả: Nguyễn Thanh Dũng
Thứ Tư, 02 Tháng 2 Năm 2011 08:42

- Thì anh khác, em khác. Anh đã 60 tuổi rồi còn gì! mà em thì mới 40, cái tuổi này ngà và róc róc.

- Em muốn lấy chàng nào tuổi đời nép bóng tùng quân, đời mãi mãi là người tình bé bỏng để cưu nuôi chiểu, hóa ra em lại là người phải chiểu anh và nuôi anh đời đời.

Tôi nhìn anh đang ngồi trong ghế nhả đã chồm dậy hỏi tôi tã nã gì, mặc áo len dày, chân đi vớ, đầu còn đội mũ len nữa. Càng thêm ngao ngán:

- Trông anh lù đù như ông già trong nursing home vậy, trong nhà chớ có phải ngoài sân hay ngoài cánh đồng nông gia đâu mà anh trang bị quần áo, mũ và vớ kỳ thế?

- Bị tã thôi, nhưng thà thã hơn là mặc quần lót nhúng vào nước.

Tôi ra ngoài: - Thôi đi rồi, anh chuồn bỏ cái quần áo len, áo khoác quần cạp mông mấy pound của anh ra để em cạo gió. Tối ngày lấy anh em bệnh trở thành người đàn bà cạo gió thành thạo, tay nghề cao dần theo năm tháng.

Ông chàng tôi lê dép xuống đi lấy chai dầu gió xanh và dùng cạo gió. Cũng lạ, mấy lần cạo mặt hay nhấc mông hai vai và lưng, chớ cần cạo gió cho người nóng ran lên anh thấy đỡ ngay.

Vừa nghe mùi dầu xanh vừa cạo gió trên lưng lưng gầy của chàng, trong căn phòng này dường như chỉ là tuổi già và đau ốm. Trong khi cuộc sống bên ngoài luôn sống động rộn rã, lúc này tôi có ghé vào chợ đã thấy cửa hàng bán hoa tươi nhộn nhịp khách mua. Tôi đã dùng chân ngắm nhìn cái điếu có lẽ chàng còn dùng với tôi nữa trong ngày Valentine, nhưng bó hoa, nhưng bình hoa đẹp lộng lẫy, đẹp màu, bên cạnh những quả bóng hình trái tim cắt dây bay

Ngày tôi 20 tuổi, đời tôi là cuộc mua sắm hoa mênh mông chàng chàng phải mua hoa hơn nửa tấn. Tâm hồn tôi là cuộc triểu quả bóng bay lơ lửng giữa trời xanh, chàng chàng phải chớ vài quả bóng kia. Còn anh, là một người đàn ông trẻ tuổi vừa đúng 40, khỏe mạnh, đẹp trai, và tình tứ, anh làm con bé tôi chột mê chột mọt, yêu anh chết sống và lấy anh với vàng. Mỗi mùa Valentine anh mua cho tôi hoa tươi đẹp, mấy tình nguyện viên kéo dài đời vài năm thì đầu gối tuột

Chàng già và trẻ

Tác Giả: Nguyễn Thanh Dũng
Thứ Tư, 02 Tháng 2 Năm 2011 08:42

Già của anh xuất hiện, 45 tuổi tóc anh đã bạc khá nhiều, anh phải nhuộm cho khi chèn lên cho với cô trẻ, đến nay thì đầu anh đã hói, chỉ còn một nhúm tóc thưa thưa nhợt nhạt thay lá. Không biết có phải vì tuổi già làm anh mất một phần tinh thần yêu đời hay vì cuộc sống vất vả chông chênh lâu ngày thành cũ, nên anh “cúp” luôn chuyên mua hoa tươi ngày lễ Tình Yêu, mà tôi cũng chẳng náo nức chờ mong như ngày xưa nữa.

Tôi đang say sưa ở gió, bỗng anh rùng rợn lên và kêu thảng thốt: - Trẻ ơi, em có kiêu gì mà đau quá vậy?

- Hình như... em quên chưa bôi dầu xanh cho này...

Anh hỏi tôi: - Em chưa già mà lại đã và xin xác thật! Chưa bôi dầu mà có thì ai chịu nổi!

Tôi chanh chua:

- Em già trước tuổi rồi bỗng anh, tuổi già của anh như một nỗi lo vì khuôn mặt lan sang cổ đời em. Anh biết chưa?

Anh nhăn mặt:

- Sao em làm tôi thế? Ngày xưa em gây thế hiện đầu bao nhiêu bây giờ em chanh chua đến như vậy nhiều. Nếu như được làm lại tôi đầu thì...

Tôi gật gù:

- Thì anh sẽ làm gì? Anh chê tôi chanh chua, anh sẽ không cưới tôi chứ?

Chàng già và trẻ

Tác Giả: Nguyễn Thanh Dũng
Thứ Tư, 02 Tháng 2 Năm 2011 08:42

- Thì... anh vẫn yêu em và cần em, xưa yêu em hơn đời, nay yêu em cần như chanh chua, cần khi đắng đời.

- Thì đời có như thế. Còn anh, chàng hào hoa ngày xưa cần em đã thay thế bằng một ông già đời rồi đời.

Không dám than đau nữa, anh hãy sang chuyện khác:

- Này em đi đâu mà lâu thế?

- Đi đi thôi, nhà băng này, ghé chỗ này, và... nhân thế em ghé vào văn phòng bác sĩ thăm hỏi thăm đi chút chút, vì một em hãy biết sắp rồi.

Tôi nói anh hãy nhìn lên, nhìn này để phân biệt:

- Thì em ơi, vẫn dĩ em đã trở nên anh như, mà hãy sắp sắp đi thôi càng trở nên nữa, coi sao đi?

- Biết làm sao bây giờ? chuyện em sắp sắp đi thôi vì anh bao nhiêu tuổi rồi, mà vì em thích.

Tôi than thế: - Nếu anh không quá già, hay nói một cách khác nếu anh còn trẻ tuổi như em, thì giờ này anh không thể nào mà đây bắt em có gió, mà đã ra tìm chỗ hoa tìm em và chỉ em nay sắp em đi nhà hàng để làm một tình yêu đúng như đã như thế vì thế gian, vì bên rồi cần ai cần đi. Em có bao nhiêu quần áo, giày dép thế trang đời, có son phấn để đi trang mà mỹ khi dùng đời?

- Tình yêu là ở trong lòng, cái màn tìm hoa, tìm quà Valentine chỉ là hình thức phù phiếm, làm lợi cho giới kinh doanh. Năm nay kinh tế khó khăn, thế giới ngập lan tràn, càng giờ này, tìm kiếm càng tìm, ở California có ông bố thế giới đã gửi con và tìm theo. Tình yêu đã cũ, hãy đi hãy lợi như những cái cũng chỉ làm ngon thêm tí nào.

Chàng già và trẻ

Tác Giả: Nguyễn Thanh Dũng
Thứ Tư, 02 Tháng 2 Năm 2011 08:42

- Còn hân là không hân s b ... thiu, s t h i h n n a.

Anh v a nói v a th vì v n còn đau m i khi tôi m nh tay: - Anh có mu n th này đâu. Th t d i kh khi ng i ta l y nhau b t k tu i tác. Mà t i sao ngày y em c xông vào đ i anh, đòi l y anh tr c khi anh ng l i c i em?

- Đ y là lãng m n m t cách b c đ ng. T i cu n truy n “Tình Nghĩa V Chàng” c a Leon Tolstoi do B o S n d ch, cô Mai tu i m i l n đã yêu chú Sách, ng i đàn ông h n cô r t nhi u tu i và là b n c a cha cô, và chú Sách thì t t bao dung tuy t v i làm nh h ng đ n em. L i thêm b n nh c nào đó c a ông Y Vân v i nh ng câu “Năm anh 20 em m i sinh ra đ i, năm anh 40 em m i v a 20...” th t s ng đ ng và lãng m n. C hai th c ng l i làm h i đó em ch m l y m t anh ch ng già, đ n n i m y th ng cùng trang l a tán em, em coi chúng nh hàng ranh con không h đ m x a đ n.

- Còn anh háo th ng m t cách b c đ ng! Vì anh không m i m i là th ng đàn ông 40 sung s c đ yêu em, đ m i l n em gi n đ i anh làm hu b x c em lên và ôm g n trong vòng tay mình, ng c l i b y gi m t cú vung tay vùng v ng h n đ i c a em cũng làm anh lo ng qu ng suýt ngã. Thà anh l y m t ng i v ngang vai ph i l a, c hai cùng già, cùng nay m mai đau, cu c s ng tho i mái bi t bao! Bà y c o gió cho anh, anh c o gió cho bà y, ch ng có gì đ phàn nàn c .

- Nh ng sao anh già nhanh th ? ng i ta 70 còn c i v , mà anh thì m i 60 đã m y u ho hen th này?

- Thì s c kh e m i ng i m i khác. M anh k ngày còn bé anh đau m qu t qu o, v a ch a b nh b ng Tây y l n Đông y v a cúng bái chùa chi n t ph ng anh m i l n n i.

Tôi lên gi ng k l :

- Tuy nh tu i h n anh mà đôi lúc em nh bà ch hai c a anh, hay nh m t ng i m chăm sóc đ a con th y.

- Ph i nói rõ ra là nh m t bà ch h c ám hay ng i m ...gh em nhé, vì em hay g t g ng,

Chàng già và trẻ

Tác Giả: Nguyễn Thanh Dũng
Thứ Tư: 02 Tháng 2 Năm 2011 08:42

mình và hà hiếp anh làm đy.

- Vì anh làm cớ gì mà chửi u n? Lúc nào cũng than đau mình nhức mỏi và đòi cớ o gió. Thôi xong rồi, anh nể m nghe đi cho khỏe đi em đi nể m.

Tôi kê ghế, đỡ chân cho anh nể m êm m xong thì có tiếng chuông cửa reo. Nghe i ta đỡ n giao phát m t bình hoa t i làm tôi ng ngàng c t ng có s m m n gì chẳng? Nghe đúng đ a ch nhà này và tên ng i nh n là... con gái tôi, ch không ph i tôi. Con gái đã 19 tu i rồi, v y mà đ i m t tôi nó v n ch là m t đ a tr con. Thì ra đã có anh chàng nào đ ý đ n nó rồi. Tôi th n tr ng mang bình hoa đ lên bàn và ng m nghĩa, bình hoa b ng th y tinh trong suốt, th t n b ng s i dây màu h ng, trong c m đ y hoa H ng, đ i m tô b ng nh ng cánh hoa cúc tr ng nh m t m v i nh ng cành lá đ ng x xanh t i.. Lòng tôi b ng r n ràng m áp, s ng i nh ng phút giây xa xa .

Chàng tôi cũng tò mò t trong phòng b c ra: - Hoa c a ai đ y em?

Tôi ra kh i gi c m : - Còn ai vào đâu n a, ngoài con gái mình? không i ai đó t ng hoa cho em, m t m đàn bà 40 có ch ng lù lù bên c nh?

- Nghe sao m t em bâng khuâng th kia?

- Em ch nh lòng nh thu m i yêu anh, nghe phút giây ng n ng i y qua rồi. Th c t , em đang b c mình đây, con gái mình không th quan h tình c m yêu đ ng làm nh h ng đ n vi c h c hành c a nó trong lúc này.

Chàng tôi bênh con gái: - Em ch h n nó 1 tu i mà ngày xa đã yêu anh th nào? Lãng m n đ n th nào? Em đã nói r ng n u không i y đ c anh thì t t c đàn ông trên cõi đ i này đ u vô duyên, đ u là nh ng t ng đá không linh h n.

- Thì đã nói ngày y em b c đ ng mà, nên ph i rút kinh nghiệm cho con mình.

Chàng già và trẻ

Tác Giả: Nguyễn Thanh Dũng
Thứ Tư, 02 Tháng 2 Năm 2011 08:42

- Trái tim, em không biết tình yêu mà còn thông minh để chép những bài thơ tình rồi hay trên báo tình cho anh. Em đã tình bạn học để đi chơi với anh. Còn con mình vẫn đi học nghiêm chỉnh và tốt nghiệp em nhé.

Tôi vùng vằng: - Anh đánh giá tình yêu của em xứng công như thế nào kinh tế khó khăn mà tình đầu học giá học?

Con gái chúng tôi đến, chăm sóc tất cả các thói quen ngày như cơm bữa của cha mẹ:

- Bình hoa này là quà tình Valentine của con, mẹ tình bạn học và con cũng yêu anh bạn. Chỉ học này chúng con có học.

Tôi lo xa: - Chúng con yêu nhau thì để học, tình bạn học có đòi hỏi nhau sống như thế? phải lo học hành thành tài đã.

- Chạy trốn nhau còn lâu nữa, phải tìm hiểu tính tình nhau nữa chứ. Ngày xưa bạn mẹ có tìm hiểu nhau trước khi cưới không?

- Không! Chàng tôi đáp.

Tôi khờ ngớ ngẩn thêm: - Mẹ cũng không! Trăm năm không, ngàn năm không!

- Hèn gì bạn mẹ xung đột nhau, hay cãi nhau quá, vậy mà bạn mẹ nói chuyện nhau vì tình yêu

- Đúng là vì tình yêu con, mẹ tình yêu chớp nhoáng như mẹ tia sét lóe lên ngấn ngấn trong mắt đêm mẹ gió u mê.

Chàng già và trẻ

Tên: Nguyễn Thị Thanh Dung
Số: 02 Tháng 2 Năm 2011 08:42

Con tôi anh ơi:

- Nhưng tình yêu nào chàng phải nhận theo thời gian, lâu hay mau mà thôi, có lẽ chúng ta phải biết chấp nhận đi u đó. Chuyện tình Romeo và Juliet cũng thế, cả hai đều chết sớm, nếu họ yêu nhau thì chắc gì có thiên tình sử cho chúng ta đâu.

Con gái chúng tôi là tuấn đôi mắt là hình ảnh tôi ngày xưa, nhưng suy luận chín chắn hơn tôi nhiều.

Tôi nói với chàng trước khi lăn vào bếp để nấu nướng:

- Anh đừng yên lòng kêu réo gì em đừng yên trí làm món thịt bò steak nhé. Thay vì mình đi nhà hàng như ngày xưa trong ngày Tình Yêu thì ăn tối ở nhà vậy.

Chàng tôi kêu lên:

- Thôi, thôi, anh đừng lo, sẽ có đâu mà nấu món bò steak cả em, chắc sẽ dài như đĩa xôi hay dài đúng như nhúng nhúng em cãi nhau với anh và không chịu uống nước.

- Anh đừng bi quan hóa vấn đề sẽ làm anh nhanh suy sụp và già thêm đấy. Em sẽ nấu theo sách, sẽ ngon lành...

- Hai mắt em năm qua không lẽ hôm nay em sẽ giống như người đi tu?

- Cứ coi như thế đi, cũng phải cho em cảm hứng thôi. Hai chúng mình sẽ ăn bữa chiều nay với món bò steak và uống chút rượu cho ấm lòng và ấm tình anh nhé.

Chàng già và trẻ

Tác Giả: Nguyễn Thanh Dũng
Thứ Tư, 02 Tháng 2 Năm 2011 08:42

Anh và con quyét chốt: - Thú thật anh chèn thêm... mót tô cháo trứng nóng hời ăn với thịt chà bông, có ló sủi nhừ nhàn và khế nướng hời, và cũng dónu cho em hời là món bò steak.

Tôi thốt vâng thò dài: - Muốn ăn với anh mót bả chi u m cúng cũng không đợc, con gái thì hời hò đi ăn ngoài, chèn còn hai vò chụng mà hai khung trệ khác biệt, chụng ló anh ngói húp cháo mà em ăn steak thì vui với ai?

- Thì em cùng ăn cháo với anh cho vui, nhân thò diet luôn.

Tôi chán nản dờp bở bở ch thốt bò trỏ vào ngăn tở ló nh Vả lúc đó con gái tôi đã trang đi m xong đi ra ngoài, con tôi thốt đờp với đôi mót long lanh, nỏ cở i rở ng rở và mái tóc mốt mà đong đả.

- Mói, con đi đây ... Chúc bở mỏ nhà bình thỏ ng, đờng cãi nhau nỏ a nhé..

Ngày ló Tình yêu, mùa cỏa nhụng tình yêu đã cũ, đã phai nhỏt, trong đó có vò chụng tôi. Nhụng vón là mùa tình yêu bở t đờu, mỏ i tình khô cho bao nhiêu ngỏ i khác, mỏ i lỏa tuỏ i, đờn vỏ i nhau bở ng nhỏ p đờp cỏa con tim, trong đó có con gái tôi.

Tôi thỏn thỏ nhìn con gái đi ra cỏa, chỏt tôi vỏ i gỏ i lỏ i, hoụng hỏt lo âu: - Con í, con sỏ đi hời vỏ i ngỏ i yêu cỏa con, mỏ i tình đờu cỏa con, phỏ i không?

- Vâng, con đã vỏa nói vỏ i mỏ rỏ i, chúng con sỏ hoàn toàn trong sáng và nghiêm chỏ nh.

- Mỏ biỏt đờu yỏ rỏ i, vón đờ mỏ chỏa biỏt và muỏn hỏ i con bây giỏ là ngỏ i yêu cỏa con bao nhiêu tuỏ i?? bao nhiêu tuỏ i? bao nhiêu tuỏ i??

- Sao mỏ hỏ i đờn đờp và kinh hòang thỏ ? Anh yỏ hời con 3 tuỏ i.

Tôi thỏ phỏo nhỏ nhỏm: - May quá, mỏ chỏ sỏ con cũng lẵng mỏn nhỏ mỏ ngày xỏa mà yêu và lỏy chụng già thì khỏ vào thân. Thỏi con đi chỏ i vui vỏ nhẻ, còn mỏ đi nỏ u nỏ i cháo trứng và ăn với bở con cho hỏt buỏ i chiỏ u nay.